

Spotkać Zmartwychwstałego

7 tydzień Wielkanocny

Czytanie i rozważanie Słowa Bożego

Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu (Hbr 11,6)

Wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa (Rz 10,17)

21.05.2023

Teksty dostępne na stronie: www.onjest.pl

Rysunek tygodnia:

Opracowanie rozważań:

Jolanta i Jerzy Prokopiuk, Łukasz Kneć, Monika Mosior, Jolanta Mikos, Przemek Rożnowski, Józefa Zygmunt – Dłubacz, Maria Bodys, Sławomir Łasiewicki, Magdalena Fojutowska, Katarzyna Piwko – Zacharska, Ewa i Wojtek Palczyńscy, Piotr Stawiński, Patrycja Nocoń, Elżbieta Gładka

Korekta:

Jerzy Prokopiuk

Rysunek:

Marta Stańco

Asysta kościelna:

ks. Wojciech Jaśkiewicz

Aplikacje mobilne:

Tomek Romanowski

Druk:

Parafia NMP Bolesnej Wrocław - Strachocin

Projekty graficzne:

Gladiatore Marketing Michał Gadomski

Źródło czytań zamieszczonych w aneksie: www.liturgia.wiara.pl

Drodzy parafianie,

mamy nadzieję, że broszura, którą bierzecie do ręki, pomoże Wam w czytaniu i rozważaniu Słowa Bożego a w ten sposób spotkaniu z Bogiem żywym, obecnym na kartach Pisma Świętego. Naszym celem jest pokazanie Wam przystępnego i prostego sposobu czytania, słuchania i modlitwy Pismem Świętym, tak, aby Słowo Boże, z którym się spotkacie, prowadziło Was w codziennym życiu. Szczególnie tych wszystkich, którzy rozpoczynają korzystanie z naszej propozycji prosimy o przeczytanie kilku wskazówek poniżej. One objaśnią Wam, jak najlepiej skorzystać z broszury, po którą sięgnęliście.

Broszura składa się z 3 części, w kolejności:

- a) propozycji czytania i rozważania na każdy dzień tygodnia,
- b) fragmentów Pisma Świętego do każdego z dni tygodnia (zgodnie z rokiem liturgicznym),
- c) opisu metody modlitwy z Bożym Słowem.

Możesz z niej korzystać w następujący sposób:

1. Zaznajom się z proponowanym sposobem czytania czytając opis metody Lectio Divina na ostatnich stronach. Nie chodzi o to, abyś wszystko zapamiętał(a), ale ogólnie wiedział(a) jak ona przebiega.
2. Przejdź do konkretnego dnia tygodnia i krok po kroku przechodź od jednego punktu do drugiego, według podanych wskazówek, czyli: wycisz się i zaproś Ducha Świętego do modlitwy, przeczytaj tekst do danego dnia ... i tak dalej według wskazówek, zgodnie z zaproponowanym schematem.
3. W trakcie takiego czytania i rozważania możesz, jeśli poczujesz potrzebę, ponownie sięgać do opisu metody zamieszczonego na ostatnich stronach. To pomoże Ci lepiej rozumieć i przeżyć Twoje osobiste spotkanie z Jezusem obecnym w Bożym Słowie.
4. To samo powtarzaj dla każdego innego dnia tygodnia. Bądź wytrwały(a) i cierpliwy(a) a zobaczysz owoce swojego spotkania ze Słowem, bo spotykając się ze Słowem spotykasz się z samym Jezusem. Nie spiesz się, poświęć na to przynajmniej 15 minut każdego dnia.
5. Jeśli masz uwagi czy też chcesz się podzielić swoimi wrażeniami i odkryciami ze spotkania z Jezusem z Bożym Słowem, możesz napisać do nas na: slowo@onjest.pl lub przekazać swoje uwagi Księdzu Proboszczowi.

Pozdrawiamy i życzymy błogosławionego spotkania ze Słowem Bożym - Redakcja

21.05.2023, niedziela , Wniebowstąpienie Pańskie

SPOTKAĆ ZMARTWYCHWSTAŁEGO TO POZNAWAĆ GO CORAZ GŁĘBIEJ

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

List św Pawła do Efezjan 1, 17-23

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Czytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- *czym przeogromna Jego moc względem nas wierzących – na podstawie działania Jego potęgi i siły. Wstępem i podstawą do poznawania Pana jest wiedza i doświadczenie tego, co On w Twoim życiu uczynił. Jak dla Żydów fundamentalna jest pamięć o działaniu Boga w ich historii, tak samo i każdy z nas z osobna powinien dostrzegać, pamiętać i uwielbiać Boga za Jego działanie i obecność. Czy masz swoją prywatną historię zbawienia - historię Twojej z Nim relacji, Jego mniejszych i większych cudów? Kultuwując taką pamięć budujesz obraz Boga, który jest bliski, widzisz jaki jest dobry dla Ciebie, umacniasz zaufanie do Niego.*
- *w głębszym poznawaniu Jego samego - Czy takie poznawanie jest częścią Twojego życia duchowego? Przez całą Biblię Bóg wzywa człowieka do relacji, nie do spełniania formalnego kultu, ale do bycia w ciągłym kontakcie z Nim samym. Jednak jak być w relacji, jak ufać, wierzyć, zawierzać swoje sprawy komuś nieznanemu? Im lepiej kogoś znamy, tym bardziej na nim polegamy. Czy masz poczucie i głębokie przekonanie, że Bóg jest Ci bliski i znasz Go nna tyle, że możesz na Nim polegać? Czy masz pragnienie bycia jeszcze bliżej, poznawania Go jeszcze bardziej - bo przecież On jest nieskończony i nie zgłębimy Go nigdy?*
- *Niech da wam światłe oczy serca, niech da wam ducha mądrości i objawienia* Ta intencja, pragnienie poznawania, jest potrzebne, bo nie jesteśmy w stanie przejść pewnej granicy sami w naturalny sposób. Tylko Duch Św może poprowadzić dalej, odpowiadając na tęsknotę serca dać ponadnaturalne poznanie, nazywane przez świętych kontemplacją. Jezus chce Ciebie wprowadzić w głębinę poznawania Go przez kontemplację - czyli takie miejsce, gdzie sam nic nie wymyślisz, ale będzie Ci dane pojąć. Chcesz tego? Czy nie odrzucasz tej łaski, uważając, że jest tylko dla świętych i wybranych, nie takich zwykłych szaraczków, jak Ty? W tym czytaniu św. Paweł właśnie o to się modli dla Ciebie.

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

*Teraz zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Panie daj mi światłe oczy serca! Proszę Duchu Św. wyprowadź mnie na głębię Twojej miłości, daj mi poznać Ciebie jeszcze bardziej Panie!*

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

22.05.2023, poniedziałek , Św. Rity z Cascia

SPOTKAĆ ZMARTWYCHWSTAŁEGO, TO WYZNAĆ, ŻE JEZUS JEST PANEM MOJEGO ŻYCIA!

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Jana 16, 29-33

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- „Wierzmy, że od Boga wyszedłeś”. Uczniowie wyznają wiarę, że Jezus jest Synem Boga, zapowiadany przez wieki przez proroków Mesjaszem. Są pełni gorliwości, gotowi o Nim świadczyć. Jezus jednak wie, że za chwilę podczas Jego męki i nie śmierci, poza Janem, pod krzyżem nie będzie nikogo z nich, że po ludzku zostanie sam. Od razu mówi jednak: „Ale Ja nie jestem sam, bo Ojciec jest ze Mną”. Pomyśl o tych wszystkich chwilach, kiedy czujesz się samotny/a. I o tym, że wtedy zawsze jest z Tobą Bóg, że nigdy nie jesteś sam/a.
- „To wam powiedziałem, abyście pokój we Mnie mieli.” Pokój jest darem Ducha Św. Jezus zachęca nas do takiej ufności, byśmy pomimo różnych spadających na nas doświadczeń, w sercu mieli Boży pokój, taki którego świat nam dać nie może. Źródłem naszego pokoju jest jedność z Bogiem, bo On zwyciężył całe zło tego świata na krzyżu, przez swoją mękę, śmierć i zmartwychwstanie. Każda nasza walka na tym świecie jest już wygrana. Wystarczy nam tylko w to uwierzyć i patrzeć na wszystko oczami wiary.
- W czasie wielkanocnym często śpiewamy znaną pieśń: „Jezus zwyciężył, to wykonało się, szatan pokonany, Jezus złamał śmierci moc!”. Czy naprawdę w to wierzysz, że Jezus jest Panem każdej sytuacji w Twoim życiu, wszystkiego przez co teraz przechodzić? Wezwij dzisiaj na nowo imienia Pana nad swoim życiem. Powiedz Mu, że chcesz by królował w Twoim życiu, że wierzysz, że nic nie wymyka Mu się spod kontroli, że o wszystkim wie, wszystko widzi i wszystkim się zajmuje. „**Odwagi! Ja zwyciężyłem świat**” mówi dzisiaj do Ciebie Jezus kolejny raz! Uwierz w te Słowa na nowo.

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Jezu, wierzę że jesteś Panem mojego życia, każdej radosnej i trudnej sytuacji. Zapraszam Cię więc do mojego życia dzisiaj na nowo. Zakróluj w nim, oddaję Ci całego/całą siebie kolejny raz, wierząc, że Ty jesteś Panem rzeczy niemożliwych i masz najlepsze rozwiązanie na wszystko, co się wydarza. Amen.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

23.05.2023, wtorek

SPOTKAĆ ZMARTWYCHWSTAŁEGO I PRZYJĄĆ DAR ŻYCIA WIECZNEGO

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Jana 17, 1 - 11a

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Jezus prosi Ojca za swoich uczniów – pośrednio za mnie i za Ciebie - za wszystkich tych, którzy Go „przyjęli i prawdziwie poznali (...) oraz [Mu] uwierzyli”. Modlitwa niezwykła, bo wypowiedziana u schyłku ziemskiego życia, w godzinie Jego męki i śmierci, a jednocześnie Jego chwały i zwycięstwa. Podobnie jak przy rozmnożeniu chleba, Jezus podnosi oczy ku niebu i zwraca się do Tego, Który jest źródłem Jego chwały. Prosi o życie wieczne, czyli zbawienie, dla wszystkich tych, którzy zostali wybrani i Jemu podarowani. Są wspólną własnością Ojca i Jego. I zaraz jakby nam wyjaśnia: „A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego i prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa”.
- Życie wieczne jest poznaniem Boga nie tylko w wymiarze intelektualnym, ale poprzez zaakceptowanie Go, otwarcie się na Niego, spotkanie z Nim, zaufanie Mu i doświadczenie Jego wielkości, majestatu, bogactwa w mojej codzienności. To wejście w relację miłości – z Ojcem, Synem i Duchem Świętym, które już teraz się dokonuje. Już teraz mogę się z Nim spotykać w Jego Słowie, sakramentach, w drugim człowieku; i na Niego się otwierać. Już teraz mogę Mu bezgranicznie ufać i w Niego oraz Jemu wierzyć. Już teraz życie wieczne staje się moim udziałem. Chrystus mi go daje; wzywa do tego życia i podpowiada, jak je zdobyć, mówiąc „*trwaj w miłości mojej*” (J 15, 10), „*zachowuj przykazania*” (Mt 19, 16-17), tzn. „*wypełniaj je*”, aby trwać w Bogu a Bóg w Tobie (1J 3, 24). Czy to tylko tyle i aż tyle?
- Chrystus przez Swój krzyż, mękę i zmartwychwstanie, tzn. przez „wypełnienie dzieła, które Mu Ojciec dał do wykonania”, obdarowuje mnie życiem wiecznym. Kościół o tym naucza i ciągle mi przypomina, że moim celem jest niebo, gdzie Bóg „*otrze z [moich] oczu wszelką łzę, a śmierci już odtąd nie będzie. Ani żałoby, ni krzyku, ni trudu już [odtąd] nie będzie*” (Ap 21, 4); tylko Bóg! Ze mną i z Tobą! Na wieki! Tak naprawdę to nie zasługuję na życie wieczne, ale mam je przyjąć jako dar; mam się nawracać i odkrywać Boże Królestwo jako coś najcenniejszego, oraz iść za Jezusem, w Którym to życie jest obecne. To On otwiera mi piękną drogę do pełni szczęścia i obiecuje chwałę nieba. Czyż może być coś wspanialszego? „*Kto wierzy w Syna ma życie wieczne: kto zaś nie wierzy Synowi, nie ujrzy życia*” (zob.: J 3, 36). Jak więc jest ze mną? Czy wierzę Jezusowi? Czy wierzę w Jego bezgraniczną miłość? Czy chcę Go poznawać? Czy życie w Bożej chwale mnie w ogóle interesuje?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Duchu Święty, Boże, Duchu Prawdy i Miłości, otwieraj moje serce na dar życia wiecznego.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

24.05.2023, środa , Najświętszej Maryi Panny, Wspomożycielki Wiernych

SPOTKAĆ ZMARTWYCHWSTAŁEGO TO POWIERZYĆ MU SWJE ŻYCIE TU I TERAZ

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Jana 17, 11b-19

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Pan Jezus mówi o swoich uczniach (czyli także o mnie) „... nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata.” Ale czym jest ten świat i dlaczego Jezus oraz Jego uczniowie nie są jego częścią?
- W Ewangeliach znajdujemy fragment o „władcy tego świata” (J 14,3), czyli o szatanie. To właśnie on kusząc Pana Jezusa ofiaruje Mu „wszystkie królestwa świata oraz ich przepych” (Mt 4,8) w zamian za pokłon. Diabeł uważa się za tego, do którego należy cała ziemia. Oczywiście to kolejne kłamstwo, ale Słowo uświadamia mi, że to właśnie tu jest miejsce, gdzie trwa walka o moją duszę. Przecież św. Piotr nawołuje, aby czuwać, gdyż „diabeł, jak lew ryczący krąży szukając kogo pożreć” (1P 5,8).
- Jaka powinna więc być moja postawa? Przecież żyję tu i teraz, pracuję, zarabiam i wydaję pieniądze, spotykam ludzi, jestem mężem i ojcem itd. Nie jestem w stanie odciąć się od „tego świata”, aby nie ulec grzechowi!
- Ale przecież Pan Jezus nie oczekuje tego ode mnie! On pokazuje mi, że moje postawy muszą być jak najwierniejszą próbą naśladowania Chrystusa, ale to BÓG będzie moja „tarczą i zbroją”. To Chrystus umiera za mnie, abym został „uświęcony w prawdzie”.
- I właśnie ta myśl daje mi dziś siłę. Przecież wiem, jak słaby i grzeszny jestem. Zdaję sobie sprawę, że w konfrontacji ze złem mogę ulec zawsze pokusie, pójść na kompromis lub stchórzyć. Ja sam tak zrobię. Ale gdy oddam się Chrystusowi, przyjmę Go do serca i będę się karmił Jego Ciałem i Słowem, to już nie ja walczę, lecz Chrystus we mnie, który zwyciężył zło (Ga 2, 20).

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

*Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Panie Jezu, to Ty jesteś sprawcą całego dobra we mnie. Prowadź mnie i chroń przed złem, które kusi mnie w otaczającym mnie świecie. Staję jednak bez obawy, bo Ty już zwyciężyłeś. Alleluja!*

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

25.05.2023, czwartek , Św. Bedy Czcigodnego, prezbitera i doktora Kościoła

SPOTKAĆ ZMARTWYCHWSTAŁEGO, TO BUDOWAĆ JEDNOŚĆ WE WSPÓLNOCIE

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Jana 17,20-26

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Ojciec i jedność - dwa powtarzające się słowa. Bóg jest Ojcem nie tylko Jezusa, ale Ojcem każdego człowieka. Ojcem, który kocha, który pragnie odwzajemnienia tej miłości. Który, jak Ojciec z przypowieści o marnotrawnym synu oddaje swoje królestwo dzieciom będącym przy Nim, ale też z tęsknotą wypatrujący dzieci, które odeszły z Jego domu. Jaki obraz Boga Ojca noszę w sobie?
- Jedność między ludźmi jest narażona i podatna na zagrożenia i kryzysy. Przetrwaj próby, jeśli fundamentem jedności będzie Jezus, który żyje w doskonałej, nierozzerwalnej, trwałej jedności z Ojcem. Jedność Trójcy Świętej jest wzorem życia dla wszelkiego rodzaju wspólnot, poczynając od najmniejszych (małżeństwa, rodziny, sąsiadów,..), po większe (parafia,). Budowanie jedności nie jest łatwe, bo tam gdzie są ludzie, tam jest różnorodność. A różnorodność może być zarówno źródłem konfliktów, jak również źródłem bogactwa. Każdy z nas wnosi do wspólnoty, w której żyje niepowtarzalną część siebie. Ta unikalność jest darem dla innych ludzi. Tylko czy chcę i potrafię ofiarować coś z siebie, dla budowania innych? Czy moja postawa nie bywa źródłem konfliktów? Co robię, aby wprowadzać pokój wśród ludzi, z którymi jestem na co dzień? □
- Jezus troszczył się o swoich uczniów. Znając zło świata i słabość ludzką, modlił się za nich i za tych, którzy będą wierzyć dzięki ich nauczaniu. Skoro jestem osobą wierzącą, to znaczy, że modlił się również za mnie. A czy ja modłę się wstawienniczo za innych ludzi? Czy pragnę ich dobra i polecam ich Bogu?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

*Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Panie, tchnij we mnie Twojego Świętego Ducha, abym umiał budować jedność z innymi na wzór jedności Trójcy Świętej*

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

26.05.2023, piątek , Św. Filipa Nereusza, prezbitera

SPOTKAĆ ZMARTWYCHWSTAŁEGO, TO ODKRYĆ PRAWDZIWE ŹRÓDŁA RADOŚCI

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

List św. Pawła do Filipian 4, 4-9

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Każdy z nas chciałby głęboko doświadczać radości. Nie radości powierzchownej, ale płynącej prosto z serca. Radości z pokonanych trudów, radości doświadczania prostych rzeczy, do których zdążyliśmy się już przyzwyczaić. Radość regeneruje nasze siły i rodzi nową nadzieję. Radość rodzi się w naturalny sposób, gdy czegoś szukamy, pragniemy, tęsknimy i to odnajdujemy. Potrzebujemy odkryć swoją Arystotelesowską "eurekę" na różnych płaszczyznach. Czego zatem szukasz? Za czym tęsknisz? Co z tego wszystkiego odkryłeś i doświadczyłeś?
- Dzisiaj Apostoł narodów pisze jednoznacznie: *Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtarzam: radujcie się!* Owa radość to także wesele lub zadowolenie. Najpierw człowiek potrafi zasmakować radości, gdy doświadczał głębokiego smutku i zasmakował głodu radości. Owa głęboka radość jest radością związaną z łaską. Raduję się łaskami, które otrzymałem od Boga żywego. Zatem potrzebujemy prosić o wejście na taki etap swojego życia w wierze, aby radować się łaską Boga żywego. Radość w Panu przekracza każde niepowodzenie i każde cierpienie. *Drzewo figowe wprowadzie nie rozwija pąków, nie dają plonu winnice, zawiódł owoc oliwek, a pola nie dają żywności, choć trzody owiec znikają z owczarni i nie ma wołów w zagrodach. Ja mimo to w Panu będę się radować. Weselić się w Bogu, moim Zbawicielu.* (Ha 3,17-18) Proś zatem Jezusa o dar i umiejętność radowania się z Jego łaski.

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Koronka biblijna z tekstu.

DUŻE PACIORKI: Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtarzam: radujcie się! Niech będzie znana wszystkim ludziom wasza wyrozumiała łagodność: Pan jest blisko!

MAŁE PACIORKI: Radujcie się zawsze w Panu.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

27.05.2023, sobota , Św. Augustyna z Canterbury, biskupa

SPOTKAĆ ZMARTWYCHWSTAŁEGO TO POZNAĆ PRAWDZIWY OBRAZ BOGA

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Jana 21, 20 – 25

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Na zakończenie Ewangelii Jana wspomniani są trzej Apostołowie – Piotr oraz dwaj bez imienia, ale wiadomo, że chodzi o Jana i Judasza. Co ciekawe, każdy z tych uczniów w inny sposób zakończył swoje życie. Piotr został ukrzyżowany, Jan zmarł w wieku stu lat na wyspie Patmos, a Judasz powiesił się niedługo po zdradzie Jezusa.
- Są to Apostołowie najczęściej wspominani w czterech Ewangeliach, ludzie o trzech różnych temperamentach i różnych zadaniach do wykonania. Judasz nawet po swojej zdradzie i powieszeniu się spełnia swoje zadanie w Kościele. Słowo Boże wspomina o Judaszu, który stał się zdrajcą, że ten nie urodził się zdrajcą. Stał się nim przez własne wybory. Wszedł w kompromisy z grzechami. Judasz rozczarował się Jezusem, wzgardził Nim jako “mięczakiem”.
- Jezus przyszedł realizować zupełnie inną wizję Mesjasza niż miał Judasz i pozostali uczniowie. Judasz wyobrażał sobie, że będzie to silny wódz walczący o niepodległość polityczną. Jezus jednak dał się pojmać i zamordować na drzewie krzyża. Zrealizował w pełni proroctwa o cierpiącym Słudze Jahwe.
- Jak zatem uczniowie czytali i jak słuchali Pism Prawa i Proroków, skoro nie wyczytali takiego obrazu Mesjasza, zapowiadanego przez 42 pokolenia? To także pytanie do nas: Jak my słuchamy Słowa Bożego w naszym życiu? Czy szukamy Jezusa, który jest Synem Dawida, ale także tego, który został ukrzyżowany i zmartwychwstał? Czy szukamy Boga, któremu należy cześć i hołd, czy szukamy tylko kogoś lub czegoś służącego spełnianiu naszych wymagań i oczekiwań?
- Jezus bardzo znamienne odpowiada na pytanie Piotra: Jeżeli chcę, aby pozostał, aż przyjdę, co tobie do tego? Ty pójdz za Mną! Iść za Jezusem to pójść także na swój własny krzyż. Pójść za Jezusem to także dotknąć swoich własnych ran. Pójść za Jezusem to doświadczyć Jego zmartwychwstania w swoim życiu. Pójść za Jezusem to upodabniać się do Niego w sposobie myślenia i pragnieniach. A jak ty chodzisz za Jezusem i z Jezusem?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

*Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Jezu dziękuję, że pozwalasz mi odkrywać mój prawdziwy obraz w Słowie Bożym. Dziękuję, że mogę iść z Tobą na krzyż, ale też z Tobą zmartwychwstać.*

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

Aneks:

CZYTANIA NA POSZCZEGÓLNE DNI TYGODNIA

21.05.2023, niedziela – List św Pawła do Efezjan 1, 17-23

Bracia:

Bóg Pana naszego, Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, niech da wam ducha mądrości i objawienia w głębszym poznawaniu Jego samego. Niech da wam światłe oczy serca, byście wiedzieli, czym jest nadzieja, do której On wzywa, czym bogactwo chwały Jego dziedzictwa wśród świętych i czym przeogromna Jego moc względem nas wierzących – na podstawie działania Jego potęgi i siły. Wykazał On je, gdy wskrzesił Go z martwych i posadził po swojej prawicy na wyżynach niebieskich, ponad wszelką Zwierzchnością i Władzą, i Mocą, i Panowaniem, i ponad wszelkim innym imieniem, wzywaniem nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym. I wszystko poddał pod Jego stopy, a Jego samego ustanowił nade wszystko Głową dla Kościoła, który jest Jego Ciałem, Pełnią Tego, który napętnia wszystko wszelkimi sposobami.

22.05.2023, poniedziałek – Ewangelia według św. Jana 16, 29-33

Uczniowie rzekli do Jezusa: «Oto teraz mówisz otwarcie i nie opowiadasz żadnej przypowieści. Teraz wiemy, że wszystko wiesz i nie potrzeba, aby Cię kto pytał. Dlatego wierzymy, że od Boga wyszedłeś». Odpowiedział im Jezus: «Teraz wierzycie? Oto nadchodzi godzina, a nawet już nadeszła, że się rozproszycie – każdy w swoją stronę, a Mnie zostawicie samego. Ale Ja nie jestem sam, bo Ojciec jest ze Mną. To wam powiedziałem, abyście pokój we Mnie mieli. Na świecie doznacie ucisku, ale odwagi! Ja zwyciężyłem świat».

23.05.2023, wtorek – Ewangelia według św. Jana 17, 1 - 11a

W czasie Ostatniej Wieczerzy Jezus, podniósłszy oczy ku niebu, rzekł: «Ojcze, nadeszła godzina. Otocz swego Syna chwałą, aby Syn Ciebie nią otoczył i aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ciebie nad każdym człowiekiem dał życie wieczne wszystkim tym, których Mu dałeś. A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa.

Ja Ciebie otoczyłem chwałą na ziemi przez to, że wypełniłem dzieło, które Mi dałeś do wykonania. A teraz Ty, Ojcze, otocz Mnie u siebie tą chwałą,

którą miałem u Ciebie wpierw, zanim świat powstał.

Objawiłem imię Twoje ludziom, których Mi dałeś ze świata. Twoimi byli i Ty Mi ich dałeś, a oni zachowali słowo Twoje. Teraz poznali, że wszystko, cokolwiek Mi dałeś, pochodzi od Ciebie. Słowa bowiem, które Mi powierzyłeś, im przekazałem, a oni je przyjęli i prawdziwie poznali, że od Ciebie wyszedłem, oraz uwierzyli, że Ty Mnie posłałeś.

Ja za nimi proszę, nie proszę za światem, ale za tymi, których Mi dałeś, ponieważ są Twoimi. Wszystko bowiem moje jest Twoje, a Twoje jest moje, i w nich zostałem otoczony chwałą. Już nie jestem na świecie, ale oni są jeszcze na świecie, a Ja idę do Ciebie».

24.05.2023, środa – Ewangelia według św. Jana 17, 11b-19

W czasie Ostatniej Wieczerzy Jezus, podniósłszy oczy ku niebu, modlił się tymi słowami:

«Ojcze Święty, zachowaj ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, aby tak jak My stanowili jedno. Dopóki z nimi byłem, zachowywałem ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, i ustrzegłem ich, a nikt z nich nie zginął z wyjątkiem syna zatracenia, aby się wypełniło Pismo. Ale teraz idę do Ciebie i tak mówię, będąc jeszcze na świecie, aby moją radość mieli w sobie w całej pełni. Ja im przekazałem Twoje słowo, a świat ich zniechęcił za to, że nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. Nie proszę, abys ich zabrał ze świata, ale byś ich ustrzegł od złego. Oni nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata.

Uświęć ich w prawdzie. Słowo Twoje jest prawdą. Jak Ty Mnie posłałeś na świat, tak i Ja ich na świat posłałem. A za nich Ja poświęcam w ofierze samego siebie, aby i oni byli uświęceni w prawdzie».

25.05.2023, czwartek – Ewangelia według św. Jana 17,20-26

W czasie Ostatniej Wieczerzy Jezus, podniósłszy oczy ku niebu, modlił się tymi słowami:

«Ojcze Święty, nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, by świat uwierzył, że Ty Mnie posłałeś.

I także chwałę, którą mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy. Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, że Ty Mnie posłałeś i że Ty ich umiłowałeś, tak jak Mnie umiłowałeś.

Ojcze, chcę, aby także ci, których Mi dałeś, byli ze Mną tam, gdzie Ja

jestem, aby widzieli chwałę moją, którą Mi dałeś, bo umiłowalesz Mnie przed założeniem świata.

Ojcze sprawiedliwy! Świat Ciebie nie poznał, lecz Ja Ciebie poznałem, i oni poznali, że Ty Mnie posłałeś. Objawiłem im Twoje imię i nadal będę objawiał, aby miłość, którą Ty Mnie umiłowalesz, w nich była i Ja w nich».

26.05.2023, piątek – List św. Pawła do Filipian 4, 4-9

Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtarzam: radujcie się! Niech będzie znana wszystkim ludziom wasza wyrozumiała łagodność: Pan jest blisko! O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem! A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie. W końcu, bracia, wszystko, co jest prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co zasługuje na uznanie: jeśli jest jakąś cnotą i czynem chwalebny - to miejcie na myśli! Czyńcie to, czego się nauczyliście, co przejęliście, co usłyszeliście i co zobaczyliście u mnie, a Bóg pokoju będzie z wami.

27.05.2023, sobota – Ewangelia według św. Jana 21, 20 – 25

Gdy Jezus zmartwychwstały ukazał się uczniom nad jeziorem Genezaret, Piotr obróciwszy się zobaczył idącego za sobą ucznia, którego miłował Jezus, a który to w czasie uczyty spoczywał na Jego piersi, i powiedział: „Panie, kto jest ten, który Cię zdradzi ?”

Gdy więc go Piotr ujrzał, rzekł do Jezusa: „Panie, a co z tym będzie ?” Odpowiedział mu Jezus: „Jeżeli chcę, aby pozostał, aż przyjdę, co tobie do tego? Ty pójdź za Mną”.

Rozeszła się wśród braci wieść, że uczeń ów nie umrze. Ale Jezus nie powiedział mu, że nie umrze, lecz: „Jeśli Ja chcę, aby pozostał, aż przyjdę, co tobie do tego?”

Ten właśnie uczeń daje świadectwo o tych sprawach i on je opisał. A wiemy, że świadectwo jego jest prawdziwe.

Jest ponadto wiele innych rzeczy, których Jezus dokonał, a które, gdyby je szczegółowo opisać, to sądzę, że cały świat nie pomieściłby ksiąg, które by trzeba napisać.

LECTIO DIVINA – METODA CZYTANIA I ROZWAŻANIA SŁOWA BOŻEGO

Mnisi znali dwa sposoby medytacji Słowa Bożego: **ruminatio** – przetrawianie Słowa Bożego poprzez jego ciągle powtarzanie oraz **lectio divina** – Bożą lekturę, w której chodziło o to, aby wszystkie słowa Biblii rozumieć jako drogę do Boga, jako opis drogi duchowej. Kluczowe jest tu pytanie: kim jestem, co jest tajemnicą mojego życia, kim i czym stałem się dzięki Jezusowi Chrystusowi? **Kiedy bowiem poprzez rozważanie Bożego Słowa zobaczę, kim jestem, zmieni się także moje działanie w świecie.**

Kilka uwag o miejscu modlitwy, czasie oraz pozycji modlitewnej.

1. **Miejsce** – idealne to kościół czy kaplica z wystawionym Najświętszym Sakramentem. W praktyce będzie to każde miejsce, w którym znajdziemy choć odrobinę wyciszenia.
2. **Czas** – przynajmniej kwadrans. Dobrze, jeśli będzie to pół godziny. Pora dnia nie jest istotna, ważne tylko, byśmy byli przytomni i w czasie modlitwy nie zasnęli.
3. **Pozycja w czasie modlitwy** – godna i wygodna. Można klęczeć, siedzieć na małej ławeczce, można też zwyczajnie usiąść na wygodnym krześle przy stole.

Przebieg *lectio divina*

Istotą tej metody jest jej podział na kilka części:

1. **Czytanie (*lectio*),**
2. **Medytację (*meditatio*),**
3. **Modlitwę (*oratio*) i trwanie przed Bogiem (*contemplatio*).**
4. **Działanie (*actio*)**

Całość powinna być poprzedzona chwilą wyciszenia, skupienia, prośbą skierowaną do Ducha Świętego o dobre owoce. To kluczowy moment przed każdym czytaniem i rozważaniem Bożego Słowa. Głębokie znaczenie Pisma Świętego jest sekretem znanym tylko Duchowi Świętemu, który objawia je komu chce, jak chce, kiedy i gdzie chce. *Duch przenika wszystko, nawet głębokości Boga samego* – pisze św. Paweł (1Kor 2,10). Tego Ducha Bóg udzielił i pragnie udzielać nam, jak mówi św. Łukasz: *Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec z nieba da Ducha Świętego tym, którzy Go proszą* (Łk 11,13). Dlatego tak ważne jest, aby prosić o Ducha Bożego, który sam sprawi, że księga Pisma Świętego zostanie dla nas otwarta, to znaczy zrozumiemy jego sens dla nas dziś – w czasie i miejscu, w którym się aktualnie znajdujemy.

Lectio – Czytaj z wiarą i uważnie święty tekst, jak gdyby dyktował go dla ciebie Duch Święty.

Wybieramy dłuższy fragment tekstu. Nie zakładamy, że przeczytamy go w całości. Może się zdarzyć, że już pierwszy werset będzie tym fragmentem, nad którym powinniśmy zatrzymać się dłużej. Czytam Pismo Święte powoli i uważnie, nie po to, by pomnożyć swoją wiedzę, lecz by spotkać Boga w Jego Słowie. W czytaniu chodzi bowiem o znalezienie takiego fragmentu (zwykle będzie to jeden werset, czasami kilka), który nas poruszy. To poruszenie może mieć bardzo różny charakter. Może to być ciekawość, niezrozumienie, pociecha, piękno, niepokój. Poruszenie jest świadectwem, że ten werset jest dla nas osobiście ważny. Bardzo ważną informacją jest złość lub agresja rodząca się podczas czytania Słowa Bożego. Oznacza ona bowiem, że Jezus w Słowie Bożym dotyka jakiejś nieuporządkowanej dziedziny naszego życia. Jest bardzo istotne zwrócenie uwagi na uczucia, które nam towarzyszą. Nie mamy wpływu na uczucia, które się rodzą. Są ważne, ponieważ, ukazują nam one stan naszego serca. Nie ma uczuć dobrych i złych, ponieważ są one obojętne moralnie. Jeżeli rodzi się uczucie zazdrości lub niechęci to nie jest to grzechem. Grzechem może stać się dopiero nasza odpowiedź na to uczucie.

Znalezienie tekstu, który Cię porusza jest sygnałem, że kończy się etap *lectio*.

Meditatio – Staraj się zrozumieć dogłębnie tekst. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Pierwotne, łacińskie znaczenie tego słowa to „powtarzanie”. W tej części koncentrujemy się na znalezionym urywku. Czytamy go wielokrotnie, powoli, jakby smakując – całość wersetu lub jego fragmenty. Czytając możemy akcentować różne części i wyrazy wersetu. Prawdopodobnie nauczymy się w ten sposób wersetu na pamięć. Powtarzajmy go zatem także w myśli – może nam pomóc zamknięcie oczu. Angażujmy na tym etapie nie tylko rozum, ale także i serce. Można się zastanowić, dlaczego ten fragment mnie zainteresował, pytać się co ten fragment mi mówi, objawia, komunikuje. Ważne jest, aby medytować tylko jeden fragment. Jeśli poruszyło cię więcej fragmentów, zatrzymaj się na pierwszym, pozostałe w tej medytacji cię nie interesują.

Oratio – Teraz ty mów do Boga, a jeśli zabraknie Ci słów to trwaj przed nim bez słów (contemplatio).

Na pewnym etapie medytacji zamienia się w modlitwę. Będzie ona miała spontaniczny charakter. Otwórz przed Bogiem serce, aby mówić Mu o przeżyciach, które rodzi w tobie Słowo. Módl się prosto i spontanicznie. Czasami będzie to nasza aktywność, ale możemy też być „porwani” przez Boże natchnienie. Wtedy modlitwa stanie się bardziej działaniem Boga w nas niż naszym działaniem. Trudno przewidzieć, co przyniesie modlitwa, jaki dokładnie charakter i kierunek przybierze. Może to być zarówno przebłaganie, prośba jak i dziękczynienie i uwielbienie. Może mieć także charakter krótkiej, żarliwej modlitwy, proszącej Boga, by ukoił moja tęsknotę, by pozwolił się doświadczyć i ujrzeć. Na lub po etapie oratio - Twojej modlitwy do Boga, którą wzbudziło rozważanie danego fragmentu - może przyjść czas, że braknie Ci słów. Trwaj wtedy przy Bogu bez słów - wtedy modlisz się samą swoją obecnością a Duch Święty działający w Tobie będzie kierował do Boga taką modlitwą, która Jemu się podoba: *"Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, [wie], że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą"* (Rz 8, 26-28)

W każdej głębokiej ludzkiej relacji przychodzi etap rozumienia się bez słów. Tak samo jest Bogiem. Ani On nic nie musi mówić, ani ja. Jesteśmy ze sobą razem. I to wystarczy.

Actio – Pytaj siebie: „Co mam zrobić?”.

Ostatni etap lectio divina to zaproszenie do działania, zgodnie z napomnieniem św. Jakuba: *"Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie. (Jk 1, 23)*. Zadał sobie pytanie, czy przez to rozważanie Bóg wzywa Cię do podjęcia jakiegoś postanowienia, zadania, porozmawiania z kimś, przebaczenia komuś, pomocy komuś. Jeśli tak, to zapisz sobie konkretny fragment, który Cię porusza do działania albo to, co chcesz uczynić. Pamiętaj, że działaniem może być także przyzwolenie, zgoda wobec Boga, aby coś w tobie zmienił, aby sam działał w tobie i przemieniał ciebie tak, jak chce. Po pewnym czasie będziesz wyraźnie widział jak Bóg Cię prowadzi.

Twoim *Actio* może być także nauczenie się na pamięć jakiegoś wersetu z aktualnego czytania. Możesz także pomyśleć, jakie słowo, frazę czy werset zabierzesz ze sobą na cały dzień, to znaczy będziesz je powtarzał i wracał do niego w różnych momentach dnia. W ten sposób dasz Bogu szansę i przestrzeń do Jego działania w tobie, do tego, aby cię przemieniał swoim Słowem, które samo z siebie wydaje owoc: *Czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy, nasienie kiełkuje i rośnie, on sam nie wie jak. Ziemia sama z siebie wydaje plon (...)* (Mk 4,27-28).

Nie zawsze lectio divina będzie kończyło się podjęciem konkretnego postanowienia i wykonaniem konkretnego działania. Doświadczenie pokazuje jednak, że praktykowanie tej metody przebywania ze Słowem Bożym po pewnym czasie przemienia człowieka samo z siebie, porusza go, przekonuje o tym co prawdziwe i ważne, daje światło do podejmowania właściwych decyzji życiowych i zaprasza do podejmowania zmian.

Możesz korzystać z rozważań **LectioDivina** używając swojego smartfona lub innego urządzenia mobilnego. Aplikację możesz pobrać gratis, podając w wyszukiwarce: **“LectioDivina – On Jest”**

Pobierz na:
Google Play

Pobierz na:
App Store

Kindle oraz inne czytniki obsługujące format .mobi na stronie: www.onjest.pl/slowo

Facebook: [@lectiodivina.onjest](https://www.facebook.com/lectiodivina.onjest)